A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2011. október 13. *

A C-463/10. P. és C-475/10. P. sz. egyesített ügyekben,

a **Deutsche Post AG** (székhelye: Bonn [Németország], képviselik: J. Sedemund és T. Lübbig Rechtsanwälte)

és

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviselik: T. Henze, J. Möller és N. Graf Vitzthum, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőknek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2010. szeptember 24-én és 27-én benyújtott fellebbezései tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: B. Martenczuk és T. Maxian Rusche, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: német.

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök (előadó), D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, Juhász E. és J. Malenovský bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 26-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2011. június 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a Deutsche Post AG (a továbbiakban: Deutsche Post) és a Németországi Szövetségi Köztársaság az Európai Unió Törvényszéke T-570/08. sz., Deutsche Post kontra Bizottság ügyben, valamint T-571/08. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2010. július 14-én hozott végzésének (a továbbiakban együttesen: megtámadott végzések) hatályon kívül helyezését kéri. E végzésekkel a Törvényszék mint

elfogadhatatlant elutasította a Bizottság azon 2008. október 30-i azon határozata ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereseteiket, amelyben felhívta a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy a Deutsche Post részére nyújtott állami támogatásra vonatkozó eljárásban nyújtson információkat (a továbbiakban: vitatott jogi aktus).

Jogi háttér

2 Az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 2. cikkének (2) bekezdése értelmében, amikor egy tagállam egy új támogatás nyújtására vonatkozó tervezetet jelent be az Európai Bizottságnak, e bejelentésben meg kell adnia „minden szükséges információt, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára [a rendelet] 4. és 7. cikke szerinti határozat meghozatalát".

3 A 659/1999 rendelet 5. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az érintett tagállam által a 2. cikk szerint bejelentett intézkedésről nyújtott információ hiányos, minden szükséges további információt megkér. [...]

(2) Amennyiben az érintett tagállam nem vagy hiányosan adja meg a kért információt a Bizottság által előírt határidőn belül, a Bizottság emlékeztetőt küld további megfelelő határidő biztosításával, amely alatt az információt át kell adni.

(3) A bejelentést visszavontnak kell tekinteni, ha a kért információt az előírt határidőn belül nem nyújtják be [...]”

4 A 659/1999 rendelet 10. cikke előírja:

„(1) Amennyiben bármilyen forrásból a Bizottság tudomására jut egy feltételezett jogellenes támogatásra vonatkozó információ, a Bizottság késedelem nélkül megvizsgálja az információt.

(2) A Bizottság szükség esetén információt kér az érintett tagállamtól. A 2. cikk (2) bekezdését és az 5. cikk (1) és (2) bekezdését értelemszerűen kell alkalmazni.

(3) Amennyiben az 5. cikk (2) bekezdése szerinti emlékeztető ellenére az érintett tagállam nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, vagy amennyiben nem teljes információt ad, a Bizottság határozattal kérheti az információt (a továbbiakban: »információnyújtási rendelkezés«). A határozat rendelkezik a szükséges információkról, és határidőt szab annak benyújtására.”

5 A 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A lehetséges jogellenes támogatás vizsgálata a 4. cikk (2), (3) vagy (4) bekezdése szerinti határozattal zárul. A hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatok esetében az eljárást a 7. cikk szerinti határozat zárja. Amennyiben egy tagállam nem tartja be az információnyújtási rendelkezést, a Bizottság a határozatot a rendelkezésre álló információk alapján hozza meg.”

6 A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 18. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[h]a a Bizottság határozat útján kéri a vállalkozásokat vagy a vállalkozások társulásait az információszolgáltatásra, […] utal […] arra a jogra, hogy határozata a Bírósággal felülvizsgáltatható".

A jogvita előzményei

7 2007. szeptember 12-én a Bizottság az EK 88. cikk (2) bekezdése értelmében megindította a Deutsche Post AG-nak nyújtott állami támogatásra vonatkozó hivatalos vizsgálati eljárást (C 36/2007 [ex NN 25/2007] ügy). A határozat összefoglalóját közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (C 245., 21. o.).

8 2008. július 17-én a Bizottság információkérést küldött a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, amely tartalmazott egy kérdőívet a Deutsche Post 1989 és 2007 közötti bevételeire és költségeire vonatkozóan. 2008. augusztus 12-én és 21-én a Bizottság emlékeztető levelet küldött, amelyben ismét felszólította az említett tagállamot a kért információk megküldésére.

9 2008. augusztus 5-i, 14-i és szeptember 29-i válaszában a Németországi Szövetségi Köztársaság megerősítette, hogy megtagadja a Deutsche Post termékeire és költségeire vonatkozó 1995 utáni adatok közlését, mivel úgy véli, hogy a Bizottság vizsgálatának az 1989 és 1994 közötti időszakra kellene korlátozódnia, és a kérdőívre való válaszadás aránytalan idő- és munkabefektetést igényelne.

10 A Bizottság a vitatott jogi aktussal a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése értelmében felhívta a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy 20 napon belül nyújtson be minden olyan információt, amely az említett kérdőívre való válaszadáshoz szükséges. A Bizottság hozzátette, hogy amennyiben a német hatóságok e rendelkezés ellenére sem nyújtják be a határidőn belül a kért információkat, a 659/1999 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében a rendelkezésre álló információk alapján fog határozatot hozni.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzések

11 A Törvényszék Hivatalához 2008. december 22-én benyújtott keresetleveleikkel a Deutsche Post (T-570/08. sz. ügy) és a Németországi Szövetségi Köztársaság (T-571/08. sz. ügy) a vitatott jogi aktus megsemmisítését kérte.

12 A Törvényszék Hivatalához 2009. március 19-én benyújtott külön beadványával a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő mindkét keresettel szemben a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján. A Törvényszék helyt adott e kifogásnak, megállapítva, hogy a vitatott jogi aktus az EUMSZ 263. cikk értelmében nem minősül megtámadható jogi aktusnak.

13 A fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 24–26. pontjában, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 22–25. pontjában a Törvényszék egyrészt kifejti, hogy valamely jogi aktus tartalmát, és nem annak formáját kell figyelembe venni annak megállapítása érdekében, hogy az az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül-e, másrészt megjegyzi, hogy az a közbenső intézkedés, amelynek célja a Bizottság végleges határozatának előkészítése, és amely nem eredményez joghatásokat, nem képezheti megsemmisítési kereset tárgyát. A Törvényszék ezzel kapcsolatosan különösen a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének (EBHT 1981., 2639. o.) 9. és 10. pontjára, valamint a C-521/06. P. sz., Athinaïki

Techniki kontra Bizottság ügyben 2008. július 17-én hozott ítéletének (EBHT 2008., I-5829. o.) 46. pontjára hivatkozik.

14 A Törvényszék a vitatott jogi aktus hatásai kapcsán a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 29. és 30. pontjában, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 28. és 29. pontjában kiemeli, hogy semmiféle szankció nincs előírva arra, ha valamelyik tagállam nem tesz eleget az információnyújtási rendelkezésnek. Ez az ideiglenes intézkedés a kontradiktórius eljárás elvének tiszteletben tartását biztosítja.

15 A fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 31. és 32. pontjában, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 30. és 31. pontjában a Törvényszék kijelenti, hogy a vitatott jogi aktus a szóban forgó állami támogatás ellenőrzésére vonatkozó közigazgatási eljárás keretébe ágyazódik, a hivatalos vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat és a végleges határozat közötti időszakban. A Törvényszék szerint a vitatott jogi aktus nem érinti a Bizottság végleges határozatát, amely e szakaszban még megállapíthatja, hogy nem áll fenn állami támogatás, illetve hogy az összeegyeztethető vagy összeegyeztethetetlen a közös piaccal. Ebből következően a Törvényszék álláspontja szerint a vitatott jogi aktus olyan közbenső intézkedésnek minősül, amelynek célja a Bizottság végleges határozatának előkészítése.

16 A Deutsche Postnak és a Németországi Szövetségi Köztársaságnak az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozattal szemben benyújtott kereset elfogadhatóságára vonatkozó ítélkezési gyakorlatra (lásd a C-400/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 9-én hozott ítéletet [EBHT 2001., I-7303. o.]) utaló azon érvére, miszerint valamely jogi aktus ideiglenes jellege nem jelenti szükségszerűen azt, hogy az ne lenne megtámadható, a Törvényszék a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 36. pontjában és a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 35. pontjában azt válaszolja, hogy az ilyen eljárást megindító határozat és a vitatott jogi aktus joghatásai nem összehasonlíthatók.

17 A Deutsche Post és a Németországi Szövetségi Köztársaság eljárási helyzetének a vitatott jogi aktus be nem tartása esetén bekövetkező állítólagos romlását illetően a Törvényszék a megtámadott végzések 42. pontjában úgy érvel, hogy a végleges határozat ténybeli alapjának hiányosságaira való hivatkozás lehetőségétől nem maga a vitatott jogi aktus foszthatja meg az érintetteket, hanem az, hogy a német hatóságok megtagadták, hogy közöljék a Bizottsággal a vitatott jogi aktusban kért információkat. A Törvényszék szerint amennyiben a német hatóságok úgy találják, hogy a Bizottság által kért információk nem szükségesek a tényállás megállapításához, vagy a kért kutatások a várt eredményhez képest túl költségesek, dönthetnek úgy, hogy figyelmen kívül hagyják a nekik címzett ideiglenes intézkedést.

18 A Törvényszék a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 46. pontjában és a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 45. pontjában arra a következtetésre jut, hogy a vitatott jogi aktus az EUMSZ 263. cikk értelmében nem minősül megtámadható jogi aktusnak.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

A C-463/10. P. sz,. Deutsche Post kontra Bizottság ügy

19 A Deutsche Post azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzést,

– semmisítse meg a vitatott jogi aktust, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

20 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést utasítsa el; és

– a Deutsche Postot kötelezze a költségek viselésére.

A C-475/10. P. sz., Németország kontra Bizottság ügy

21 A Németországi Szövetségi Köztársaság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzést, és

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

22 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– a fellebbezést utasítsa el, és

– a Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

23 A Bíróság elnöke 2010. december 15-i végzésével a C-463/10. P. sz. ügyet és a C-475/10. P. sz. ügyet a szóbeli szakasz lefolytatása és ítélethozatal céljából egyesítette.

A fellebbezésekről

24 Fellebbezése alátámasztására a Deutsche Post és a Németországi Szövetségi Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott végzésekben az EUMSZ 263. cikk értelmében vett „megtámadható jogi aktus" fogalmának értelmezése során több szempontból is tévesen alkalmazta a jogot. Ennek alátámasztására öt jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap az EUMSZ 288. cikk megsértésére, a második jogalap azon ítélkezési gyakorlat megsértésére vonatkozik, miszerint az állami támogatások körében hozott előkészítő jogi aktusok megtámadható jogi aktusoknak minősülhetnek, a harmadik jogalap az információnyújtási rendelkezés joghatásainak figyelmen kívül hagyására, a negyedik jogalap a hatékony bírói jogvédelem elvének megsértésére, az ötödik jogalap pedig a hatásköröknek Bizottság és tagállamok közötti EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk szerinti megosztásának megsértésére vonatkozik.

25 Mivel az első négy jogalap szorosan összefügg, azokat együttesen kell megvizsgálni.

A felek érvei

26 A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Deutsche Post úgy érvel, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése kifejezetten felhatalmazza a Bizottságot formális határozat meghozatalára. Az EUMSZ 288. cikk értelmében az ilyen aktus kötelező, és ennélfogva az EUMSZ 263. cikk szerint természeténél fogva megtámadható jogi aktusnak minősül. A Törvényszék a fent hivatkozott a fent hivatkozott Deutsche Post

kontra Bizottság ügyben hozott végzés 26. pontjában és a Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 25. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, mivel egyáltalán nem vette figyelembe a vitatott jogi aktus formáját.

27 A Németországi Szövetségi Köztársaság szerint az a körülmény, hogy a vitatott jogi aktus egy állami támogatás vizsgálatára vonatkozó eljárásban hozott közbenső intézkedés, nem érinti e jogi aktus megtámadható mivoltát. Az érintett felek érdekeit ugyanis nem biztosítja megfelelően a végleges határozat megtámadható mivolta.

28 A fellebbezők továbbá úgy érvelnek, hogy a vitatott jogi aktus formájától függetlenül és a Törvényszék által a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 46. pontjában, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 45. pontjában megállapítottakkal ellentétben a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése szerinti információnyújtási rendelkezés a tagállam és az érintett vállalat számára közvetlenül kötelező joghatásokat vált ki. A Németországi Szövetségi Köztársaság szerint az ilyen határozat lezárja az állami támogatásokra vonatkozó közigazgatási eljárást, mivel a tagállam válaszának hiányában e rendelkezés lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az akta iratai alapján hozza meg határozatát. Egyébiránt a Bizottság azon tagállam ellen, amely nem tesz eleget az EUMSZ 288. cikkel és az EUSZ 4. cikk (3) bekezdésével együttesen értelmezett 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségének, az EUMSZ 258. cikk értelmében kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet nyújthat be.

29 A Bizottság erre azt válaszolja, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében csak azok az intézkedések minősülnek az EUMSZ 263. cikk szerinti megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak vagy határozatoknak, amelyek olyan joghatásokat váltanak ki, amelyek a felperes érdekeit érinthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd különösen a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben

hozott ítélet 9. pontját, a C-308/95. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 1999. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-6513. o.] 26. pontját; a C-443/97. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2000. április 6-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2415. o.] 27. pontját; a C-147/96. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2000. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-4723. o.] 25. pontját, valamint a C-131/03. P. sz., Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-7795. o.] 54. pontját). Az EUMSZ 288. cikk értelmében vett „határozat" nem feltétlenül jár ilyen joghatásokkal. A Bizottság szerint a jogi aktus tartalma, és nem annak formája határozza meg, hogy az megtámadhatónak minősül-e. Következésképpen az EUMSZ 288. cikk értelmében vett határozattal vagy más formát öltő jogi aktussal szemben csak akkor lehet megsemmisítés iránti keresetet előterjeszteni, ha ez a határozat vagy jogi aktus harmadik személyekkel szembeni joghatásokat vált ki.

30 A Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a vitatott jogi aktus nem vált ki olyan kötelező joghatásokat, amelyek a fellebbezők érdekeit érintenék.

31 A Bizottság erre vonatkozóan kifejti, hogy az állami támogatásokra vonatkozó eljárás során az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése értelmében a tagállamok kötelesek a Bizottságnak megadni minden olyan szükséges információt, amely lehetővé teszi számára, hogy megállapítsa, hogy állami támogatás áll-e fenn, vagy sem, és ha igen, az összeegyeztethető-e a közös piaccal. Az adott tagállam kért információk szolgáltatására irányuló kötelezettsége inkább az EUSZ 3. cikkből következik, mintsem az információnyújtási rendelkezésből.

32 Az információnyújtási rendelkezés a kontradiktórius eljárás elvének a közigazgatási eljárás során történő tiszteletben tartását biztosítja. A 659/1999 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésével együttesen értelmezett 10. cikkének (3) bekezdésében előírt információkérést és az erre való emlékeztetést követően a tagállam még rendelkezik egy utolsó lehetőséggel, hogy a kért információkat nyújtsa, mielőtt a Bizottság a rendelkezésére álló információk alapján határozatot hozna.

33 A Bizottság úgy érvel, hogy állami támogatásokra vonatkozó eljárás keretében – a kartellekre vonatkozó vizsgálattal ellentétben – a végleges határozat meghozatalát megelőzően nem rendelkezik vizsgálati jogkörrel. A Bizottság ezért nem tudja a tényeket tisztázni a tagállamok jóhiszemű együttműködése nélkül. Következésképpen nem az információnyújtási rendelkezés, hanem ezen intézkedés betartásának a tagállam általi megtagadása teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy a rendelkezésre álló információk alapján határozzon. Egyébiránt az a körülmény, hogy a Bizottság úgy véli, hogy megfelelő információkkal rendelkezik, és nem próbál több információt szerezni, önmagában semmiféle joghatást nem vált ki. Ezzel szemben az erre vonatkozó tényekből a végleges határozatban levonandó jogi értékelés kivált ilyen joghatásokat. Ennélfogva az információnyújtási rendelkezés csupán olyan előkészítő jogi aktus, amely nem érinti az érintett tagállam jogi helyzetét.

34 A Bizottság hozzáfűzi, hogy a felperesek azon lehetősége, hogy egy állami támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkozó végleges határozattal szemben megsemmisítési keresetet terjesszenek elő, megfelelő szintű bírói jogvédelmet biztosít. Az előkészítő aktusok esetleges jogellenességére azon végleges aktus elleni kereset alátámasztása érdekében lehet hivatkozni, amelynek előkészítő szakaszát képezik (a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 12. pontja).

35 Végül a Bizottság hangsúlyozza azon tényt, hogy semmilyen szankciót nem von maga után az információnyújtási rendelkezés be nem tartása. Azon körülmény, miszerint a felek nem hivatkozhatnak a későbbiekben olyan tényekre, amelyeket nem terjesztettek elő a közigazgatási eljárás során, nem szankció, hanem a kontradiktórius eljárás elvének szükségszerű következménye. Azzal, hogy valamely tagállam az információnyújtási rendelkezésnek nem tesz eleget, közvetetten arra utal, hogy a Bizottság rendelkezésére álló információk teljesek, és a Bizottság ezen információkra alapozva meghozhatja határozatát. Az a puszta lehetőség, hogy e tagállammal szemben kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás indítható, se nem szankció, se nem olyan körülmény, amely érintheti az adott tagállam érdekeit. Mivel a tagállamok az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése értelmében kötelesek a Bizottságnak megadni minden olyan szükséges információt, amely lehetővé teszi a számára, hogy megállapítsa, hogy állami támogatás áll-e fenn, vagy sem, és ha igen, az összeegyeztethető-e a közös piaccal, a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás az információnyújtási rendelkezés nélkül is megindítható. Egyébiránt az adott tagállam érdekeit csak az érinti,

amikor a Bizottság úgy határoz, hogy ténylegesen eljárást indít az adott tagállammal szemben a Szerződés megsértése miatt.

A Bíróság álláspontja

36 A tagállamok vagy intézmények által benyújtott megsemmisítés iránti keresetek tekintetében kidolgozott állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül az intézmények által elfogadott valamennyi olyan rendelkezés, függetlenül a formájától, amely kötelező joghatások kiváltására irányul (lásd különösen a 22/70. sz. „AETR"-ügyben 1971. március 31-én hozott ítélet [EBHT 1971., 263. o.] 42. pontját; a C-316/91. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 1994. március 2-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-625. o.] 8. pontját; a fent hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 27. pontját; a C-138/03., C-324/03. és C-431/03. sz., Olaszország kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. november 24-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-10043. o.] 32. pontját; a C-301/03. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 1-jén hozott ítélet [EBHT 2005., I-10217. o.] 19. pontját, valamint a C-370/07. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2009. október 1-jén hozott ítélet [EBHT 2009., I-8917. o.] 42. pontját). Továbbá kitűnik az ítélkezési gyakorlatból, hogy – a C-475/10. P. sz. ügyben fellebbezőként eljáró tagállamhoz hasonlóan – a tagállamok anélkül jogosultak kötelező joghatásokat kiváltó jogi aktus megsemmisítése iránti keresetet indítani, hogy kötelesek lennének az eljáráshoz fűződő érdeküket bizonyítani (lásd ebben az értelemben a 45/86. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 1987. március 26-án hozott ítélet [EBHT 1987., 1493. o.] 3. pontját, és a fent hivatkozott Bizottság kontra Tanács ügyben 2009. október 1-jén hozott ítélet 16. pontját).

37 A Bíróság már többször megállapította, hogy az intézmények által hozott valamennyi jogi aktussal szemben természetes vagy jogi személy általi keresetindítás lehetősége csak akkor áll fenn, ha a kötelező joghatások kiváltására irányuló jogi aktus a felperes érdekeit érintheti, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd különösen a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 9. pontját; a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 29. pontját, valamint a C-322/09. P. sz., NDSHT kontra Bizottság ügyben 2010. november 18-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-11911. o.] 45. pontját).

38 Mindazonáltal hangsúlyozni kell, hogy az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat természetes vagy jogi személyek által az uniós bíróság elé olyan jogi aktusokkal szemben előterjesztett keresetek tekintetében fejlődött ki, amelyeknek e személyek címzettjei voltak. Amikor – mint például a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés alapjául szolgáló ügyben – egy nem privilegizált felperes terjeszt elő megsemmisítés iránti keresetet olyan jogi aktussal szemben, amelynek nem címzettje, az a követelmény, miszerint a megtámadott intézkedés kötelező joghatásainak érinteniük kell a felperes érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét, együttesen érvényes az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételekkel.

39 Azt is meg kell jegyezni, hogy a Törvényszék a megtámadott végzésekben helyt adott a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak, megállapítva, hogy a vitatott jogi aktus nem minősül megtámadhatónak az EUMSZ 263. cikk értelmében.

40 Annak értékeléséhez, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot, amikor végzéseiben úgy ítélte meg, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése értelmében hozott információnyújtási rendelkezés nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát – tekintettel a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatra –, azt kell megvizsgálni, hogy egy ilyen intézkedés kötelező joghatások kiváltására irányuló jogi aktusnak minősül-e.

41 Ezzel kapcsolatosan emlékeztetni kell, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikke egy, két szakaszból álló eljárást ír elő, amelynek az a célja, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára, hogy az érintett tagállamtól az állítólagosan jogellenes támogatásra vonatkozó szükséges információkat megkapja annak érdekében, hogy értékelni tudja az intézkedés jellegét és annak közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

42 Az első szakaszra vonatkozóan a 659/1999 rendelet 10. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a Bizottság szükség esetén információt kér az érintett tagállamtól az állítólagosan jogellenes támogatásra vonatkozóan.

43 A második szakasz során, amennyiben az érintett tagállam a neki címzett emlékeztető ellenére nem adja meg a Bizottság által előírt határidőn belül a kért információt, a Bizottság a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének megfelelően „határozattal kérheti az információt". Következésképpen az eljárás második szakasza az EUMSZ 288. cikk értelmében vett „határozat" Bizottság általi meghozatalát jelenti, amit ez az intézmény egyébiránt nem is vitat.

44 Márpedig az EUMSZ 288. cikk értelmében egy „határozat teljes egészében kötelező". Az uniós jogalkotónak azzal, hogy előírta, miszerint az információnyújtási rendelkezést határozat formájában kell meghozni, az volt a szándéka, hogy e jogi aktusnak kötelező jelleget adjon.

45 A fentiekből következően a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával hozott határozat a jelen ítélet 36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében kötelező joghatások kiváltására irányul, és ennélfogva az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül.

46 A fenti elemzést az [EK 81.] és az [EK 82.] cikk végrehajtásáról szóló első, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. L 13., 204. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) 11. cikke alapján elfogadott információkérésekre vonatkozó ítélkezési gyakorlat is megerősíti, amely a 659/1999 rendelet 10. cikkéhez hasonlóan két szakaszból álló eljárást írt elő, és amelynek második szakasza egy esetleges megsemmisítés iránti kereset tárgyát képező bizottsági határozat meghozatalát tartalmazza (lásd a 136/79. sz., National Panasonic kontra Bizottság ügyben 1980. június 26-án hozott ítéletet [EBHT 1980., 2033. o.], valamint a 374/87. sz., Orkem kontra Bizottság ügyben 1989. október 18-án hozott ítéletet [EBHT 1989., 3283.o.]). Továbbá a 1/2003 rendelet 18. cikkének (3) bekezdéséből egyértelműen kitűnik, hogy a határozat formájában elfogadott információkérés az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül.

47 A Törvényszék által a megtámadott végzésekben hivatkozott azon ítélkezési gyakorlat, miszerint valamely jogi aktus tartalmát, és nem annak formáját kell figyelembe venni annak megállapítása érdekében, hogy az az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül-e, ezt az elemzést nem módosítja.

48 Egyébiránt a Bizottság állításával ellentétben az a tény, hogy semmiféle szankció nincs előírva arra, ha valamelyik tagállam nem tesz eleget az információnyújtási rendelkezésnek, nem minősül meghatározó elemnek annak értékelésekor, hogy egy jogi aktus megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti-e.

49 Azáltal, hogy a Törvényszék a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés 31., 32. és 46. pontjában, valamint a fent hivatkozott Németország kontra Bizottság ügyben hozott végzés 30., 31. és 45. pontjában úgy ítélte meg, hogy a vitatott jogi aktus annak előkészítő jellege miatt az ítélkezési gyakorlat értelmében nem minősül megtámadható jogi aktusnak, a Törvényszék is tévesen alkalmazta a jogot.

50 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy főszabály szerint azok a közbenső intézkedések, amelyeknek célja a végleges határozat előkészítése, valóban nem minősülnek olyan jogi aktusoknak, amelyek megsemmisítési kereset tárgyát képezhetik (lásd a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 10. pontját; a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 42. pontját, valamint a C-362/08. P. sz., Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ügyben 2010. január 26-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-669. o.] 52. pontját). Ugyanakkor ezek a közbenső jogi aktusok elsősorban olyan jogi aktusok, amelyek az adott intézmény ideiglenes álláspontját tükrözik (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontját; a C-133/87. és C-150/87. sz., Nashua Corporation és társai kontra Bizottság és Tanács egyesített ügyekben 1990. március 14-én hozott ítélet [EBHT 1990., I-719. o.] 8–10. pontját; a C-282/95. P. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1997. március 18-án hozott ítélet [EBHT 1997., I-1503. o.] 34. pontját, valamint a C-147/96. sz., Hollandia kontra Bizottság ügyben 2000. június 22-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-4723. o.] 35. pontját).

51 Egy, a Bizottság ideiglenes álláspontját tükröző jogi aktussal szembeni megsemmisítés iránti kereset alapján az uniós bíróság köteles olyan kérdésekre összpontosítani értékelését, amelyekről az érintett intézménynek még nem volt alkalma érdemben határozni, amely azt eredményezheti, hogy az uniós bíróság értékelése előrehozza az érdemi vitákat, és így a közigazgatási, illetve bírósági eljárás különböző szakaszainak összekeverésével járhat. Egy ilyen kereset elfogadhatósága tehát összeegyeztethetetlen a Bizottság és az uniós bíróságok közötti hatáskörmegosztással, a Szerződés által meghatározott jogorvoslatokkal, a gondos igazságszolgáltatás elvével, illetve a bizottsági közigazgatási eljárás rendes lefolytatatásával (lásd a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontját).

52 Mindazonáltal a jelen ügyben a vitatott jogi aktussal – amelyben a Bizottság azt kéri, hogy a német hatóságok a Deutsche Post 1989 és 2007 közötti bevételeire és költségeire vonatkozóan nyújtsanak információkat – szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kereset révén nem áll fenn annak veszélye, hogy a közigazgatási, illetve bírósági eljárás különböző szakaszai összekeverednek (a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontja). Egy ilyen megsemmisítés iránti kereset ugyanis nem járhat azzal, hogy az uniós bíróság egy állami támogatás fennállásáról, vagy annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről határozzon.

53 Továbbá az ítélkezési gyakorlat szerint egy közbenső jogi aktus akkor sem támadható meg, ha bizonyított, hogy az e jogi aktushoz kapcsolódó jogellenességre azon végleges aktus elleni kereset alátámasztása érdekében hivatkozni lehet, amelynek előkészítő aktusát képezi. E körülmények között az eljárást lezáró határozattal szemben előterjesztett kereset megfelelő szintű bírói jogvédelmet biztosít (lásd a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 12. pontját; az 53/85. sz., AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ügyben 1986. június 24-én hozott ítélet [EBHT 1986., 1965. o.] 19. pontját, valamint a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 9-én hozott ítélet 63. pontját).

54 Ugyanakkor, amennyiben az utóbbi feltétel nem teljesül, úgy kell tekinteni, hogy a közbenső jogi aktus – függetlenül attól, hogy az az adott intézmény ideiglenes álláspontját tükrözi-e – önálló joghatásokat vált ki, és ennélfogva megsemmisítés iránti kereset

tárgya lehet (lásd a fent hivatkozott AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. pontját; a C-170/89. sz., BEUC kontra Bizottság ügyben 1991. november 28-án hozott ítélet [EBHT 1991., I-5709.o.] 9–11. pontját; a C-39/93. P. sz., SFEI és társai kontra Bizottság ügyben 1994. június 16-án hozott ítélet [EBHT 1994., I-2681. o.] 28. pontját; a fent hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 9-én hozott ítélet 57–68. pontját, valamint a fent hivatkozott Athinaïki Techniki kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 54. pontját).

55 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával elfogadott információnyújtási rendelkezés önálló joghatásokat vált ki.

56 A Deutsche Postnak nyújtott állítólagos állami támogatásra vonatkozó eljárást lezáró határozattal szemben előterjesztett kereset nem biztosít megfelelő szintű bírói jogvédelmet a fellebbezők részére.

57 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani egyrészt, hogy – amint arra a fellebbezők hivatkoznak a jelen ügyekben – amennyiben az ideiglenes intézkedés aránytalan, mivel a kért információk irrelevánsak az állami intézkedés EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikkre figyelemmel történő értékelése tekintetében, a közbenső jogi aktus jogellenes részei nem érintik a végleges bizottsági határozat jogszerűségét, mivel ez a határozat nem a hivatkozott ideiglenes intézkedésre válaszul nyújtott információkon alapul.

58 Másrészt, amikor a Bizottság a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával felhívja az adott tagállamot, hogy nyújtsa be a kért információkat, az EUMSZ 288. cikk értelmében „határozatot” hoz. Következésképpen, amennyiben a tagállam nem tesz eleget a Bizottság az információnyújtási rendelkezésnek, az az

EUMSZ 258. cikk értelmében a Szerződésekből eredő kötelezettség megszegésének minősül.

59 Mindemellett a kötelezettségszegés megállapítása iránti eljárás során egy olyan határozat címzettjének minősülő tagállam, mint az információnyújtási rendelkezés, nem igazolhatja érvényesen e határozat végre nem hajtását annak állítólagos jogellenességére hivatkozva. Az az információnyújtási rendelkezésjogszerűségét ugyanis egy másik eljárás, vagyis az EUMSZ 263. cikkben meghatározott megsemmisítés iránti kereset keretében lehet csak vitatni (lásd ebben az értelemben a C-261/99. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 2001. március 22-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-2537. o.] 18. pontját, valamint a C-419/06. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 2008. február 14-én hozott ítélet [EBHT 2008., I-27. o.] 52. pontját).

60 A közbenső jogi aktushoz kapcsolódó esetleges jogellenesség hatásait tehát a végleges határozattal szemben indított kereset nem orvosolhatja. A 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségek azáltal történő megszegése, hogy az adott tagállam nem tesz eleget az információnyújtási rendelkezésnek, a végleges határozattal szemben esetleg előterjesztett megsemmisítés iránti kereset eredményétől függetlenül megállapítható.

61 Végül el kell utasítani a Bizottság azon érvét, miszerint egy, a 659/1999 rendelet 10. cikke (3) bekezdésének alkalmazásával hozott határozattal szembeni megsemmisítés iránti kereset előterjesztésének lehetősége olyan helyzethez vezetne, amelyben az a tagállam, amely megtagadja egy bejelentett vagy be nem jelentett támogatásra vonatkozó információkérésre való válaszadást, szélesebb körű bírói jogvédelemben részesülhet, amikor be nem jelentett támogatásról van szó.

62 E tekintetben emlékeztetni kell, hogy a 659/1999 rendelet 5. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben az érintett tagállam az emlékeztetés kézhezvételét követően a bejelentett állami támogatásra vonatkozó bizottsági információkérésben

kért információt nem, vagy azokat hiányosan nyújtja be, a bejelentést visszavontnak kell tekinteni. E feltételek mellett a bejelentés visszavonása azzal a hatással jár, hogy az állami támogatást be nem jelentettnek kell tekinteni, ezért az a tény, hogy az érintett tagállam nem nyújtja be a kért információkat mind a bejelentett, mind a soha be nem jelentett állami támogatások esetében egy olyan, a 659/1999 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése értelmében vett „határozat" meghozatalához vezet, amely megtámadható jogi aktusnak minősül.

63 Következésképpen a Törvényszék azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy a vitatott jogi aktus nem lehet megsemmisítés iránti kereset tárgya, tévesen alkalmazta a jogot. E feltételek mellett – anélkül, hogy szükség lenne az ötödik jogalap vizsgálatára – helyt kell adni az elsőtől a negyedikig terjedő jogalapoknak.

64 A Bizottság a C-463/10. P. sz. ügyben mindazonáltal azt kéri, hogy a Bíróság abban az esetben, ha úgy ítéli meg, hogy a vitatott jogi aktus az EUMSZ 263. cikk értelmében megtámadható jogi aktusnak minősül, változtassa meg az indokolást a fent hivatkozott Deutsche Post kontra Bizottság ügyben hozott végzés tekintetében annak megállapítása érdekében, hogy a Deutsche Post által előterjesztett kereset elfogadhatatlan, mivel e vállalat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében nem rendelkezik kereshetőségi joggal. A Bizottság az ebben az ügyben felhozott elfogadhatatlansági kifogásában arra hivatkozott, hogy a vitatott jogi aktus a Deutsche Postot nem érinti sem közvetlenül, sem személyében.

65 Ezzel kapcsolatosan emlékeztetni kell, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint természetes vagy jogi személy csak akkor nyújthat be keresetet más személynek címzett határozat ellen, ha az őt közvetlenül és személyében érinti.

66 Először is a tekintetben, hogy a Deutsche Postot közvetlenül érinti-e a Németországi Szövetségi Köztársaságnak címzett vitatott jogi aktus, az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy e feltétel két kritérium együttes fennállását kívánja meg, vagyis egyrészt, hogy a vitatott intézkedés közvetlen hatást gyakoroljon a jogalany jogi helyzetére, és másrészt ne hagyjon mérlegelési lehetőséget az intézkedés végrehajtásával megbízott címzettek számára, mert az ilyen végrehajtás tisztán automatikus jellegű, és köztes szabályok alkalmazása nélkül, egyedül az uniós szabályozás alapján történik (lásd a C-445/07. P. és C-455/07. P. sz., Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság egyesített ügyekben 2009. szeptember 10-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-7993. o.] 45. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

67 A Bizottság álláspontja szerint ez a feltétel a jelen ügyben nem teljesül, mivel a vitatott jogi aktus csupán a Németországi Szövetségi Köztársaságot szólítja fel bizonyos információk benyújtására. Ezen ideiglenes intézkedés tehát egy olyan tisztán automatikus jellegű nemzeti intézkedés elfogadásához vezet, amely kizárólag az uniós szabályozáson alapul. A Németországi Szövetségi Köztársaság magatartásától függ, hogy a Deutsche Posthoz fordul-e, illetve hogy milyen módon szólítja fel e vállalatot a kért információk nyújtására.

68 A jelen esetben megállapítandó, hogy a vitatott jogi aktus az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében közvetlenül érinti a Deutsche Postot.

69 Egyrészt a Deutsche Post mint azon intézkedés kedvezményezettje, amelyre a vitatott jogi aktus tárgyát képező információk vonatkoznak, és mint az ezen információkkal rendelkező jogalany, köteles az információnyújtási rendelkezésnek eleget tenni.

70 Másrészt a kért információk végleges és kimerítő listáját maga a vitatott jogi aktus tartalmazza, anélkül, hogy e tekintetben mérlegelési jogkört engedne a Németországi Szövetségi Köztársaságnak.

71 Azzal a kérdéssel kapcsolatosan, hogy a Deutsche Postot személyében érinti-e a vitatott jogi aktus, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata kimondja, hogy azok a jogalanyok, akik nem címzettjei valamely határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos tulajdonságaik, vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, amely minden más személytől megkülönbözteti, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (lásd különösen a C-260/05. P. sz., Sniace kontra Bizottság ügyben 2007. november 22-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-10005. o.] 53. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

72 A Bizottság szerint a Deutsche Postot nem érinti személyében a vitatott jogi aktus, mivel azt nem e vállalatnak címezte, illetve nem keletkeztetett vele szemben semmilyen kötelezettséget.

73 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az a körülmény, hogy a Deutsche Post nem címzettje a vitatott jogi aktusnak, irreleváns annak értékelése szempontjából, hogy ez a vállalatot a hivatkozott jogi aktus az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében érinti-e.

74 Továbbá azt is meg kell állapítani, hogy az információnyújtási rendelkezés egy olyan állítólagos állami támogatásra vonatkozó vizsgálati eljáráshoz kapcsolódik, amelynek a Deutsche Post az esetleges kedvezményezettje. A vitatott jogi aktusban meghatározott információk kizárólag a Deutsche Postot érintik. E vállalatot tehát a jelen ítélet fenti 71. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint személyében érinti a hivatkozott jogi aktus.

75 Mivel a vitatott jogi aktus a Deutsche Postot közvetlenül és személyében érinti, nincs helye annak, hogy a Bíróság a Bizottság kérelme alapján a C-463/10. P. sz. ügyben megváltoztassa az indokolást.

76 A fentiek alapján a fellebbezésnek helyt kell adni, és a megtámadott végzéseket hatályon kívül kell helyezni.

Az ügyek Törvényszékhez való visszautalásáról

77 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdéséből következik, hogy ha a fellebbezés megalapozott, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

78 A Bíróság az ahhoz szükséges információkkal rendelkezik, hogy a Bizottság által az elsőfokú eljárás során mindkét ügyben emelt elfogadhatatlansági kifogás tárgyában véglegesen határozzon.

79 A jelen ítélet 36–62. pontjában kifejtett indokok alapján az arra vonatkozó elfogadhatatlansági kifogást, miszerint a vitatott jogi aktus nem képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát, el kell utasítani. Egyébiránt, mivel a T-570/08. sz., Deutsche Post kontra Bizottság ügyben felhozott elfogadhatatlansági kifogás ugyancsak arra alapozott, hogy a vitatott jogi aktus nem érinti közvetlenül és személyében a fellebbezőt, a jelen ítélet 65–75. pontjában kifejtett indokok miatt ezt a kifogást is el kell utasítani.

80 Mindazonáltal a jelen ügy körülményei között a Bíróságnak nem áll módjában érdemben határozni a Deutsche Post és a Németországi Szövetségi Köztársaság által indított keresetről.

81 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék előtti vita és az általa lefolytatott vizsgálat kizárólag a keresetek elfogadhatóságát érintette, mivel a Törvényszék az ügy érdemének vizsgálata és a szóbeli szakasz megnyitása nélkül adott helyt a Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikkének 1. §-a alapján a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak.

82 Ezért az ügyeket vissza kell utalni a Törvényszék elé, hogy az határozzon a fellebbezők vitatott jogi aktus megsemmisítése iránti kérelme tárgyában.

A költségekről

83 Mivel az ügyeket a Bíróság visszautalta a Törvényszék elé, a jelen fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a Törvényszék 2010. július 14-i T-570/08. sz., Deutsche Post kontra Bizottság ügyben, valamint T-571/08. sz., Németország kontra Bizottság ügyben 2010. július 14-én hozott végzését hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság az Európai Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat elutasítja.

3) A Bíróság az ügyeket visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé annak érdekében, hogy az határozzon az T-570/08. sz. ügyben a Deutsche Post AG-nak és a T-571/08. sz. ügyben a Németországi Szövetségi Köztársaságnak a Bizottság azon 2008. október 30-i azon határozata ellen benyújtott megsemmisítés iránti kereseteiről, amelyben felhívta a Németországi Szövetségi Köztársaságot, hogy a Deutsche Post AG részére nyújtott állami támogatásra vonatkozó eljárásban nyújtson információkat.

4) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások